

Umskilda personer i bygden har verkat som föregångsmän, när det gäller föreningslivet. Inga särskilda upphöjningar har kommit med inflyttat folk. Närheten av "Stani" och det uppväxande fabriks- och Stationsområdet har gjort, att en stor del av ungdomen och även de äldre har sitt arbete där.

Örtofta sockerfabrik byggdes 1890.

Den första handelsboden kom till bygden i början av 1880-talet. Den upprättades av änkefru Bengta Pål Larsson eller "Mor Pål Lars" som hon kallades. Den var belägen i Nedre Vaggarp. Örtofta handelsföreningsaktieföretag bildades år 1897. Den var belägen vid Örtofta Station.

Vägarna har förbättrats, när bilarna började användas. Järnvägen kom genom bygden, när Södra Stambanan byggdes.

Skärvinge-Ljåbo järnväg, som också går genom bygden anlades i början av 1900-talet.

Postgången var till en början ordnad så, att posten hämtades på Stationen. Sedan blev det särskilt postkontor vid Stationen där posten hämtades av befolkningen. År 1939 anställdes lantbrevbärare.

En del jordbruksarbetare har övergått till andra näringsgrenar på grund av maskindriften vid jordbruket.

Med avseende på byggnadsskicket bygges husen av tegel och trä. Faktäkningsmaterial är tegelpannor och eternit.

Äldre möbler har mest ersatts av nya. Skolspisen har till stor del ersatts av elektriska spisar. Nya husgeråd såsom kylskåp, diskmaskiner och dammsugare, har införts.

På 1920-talet började familjeljudningarna såsom födelsedagar, bröllops- och begravning-middagar förläggas utanför hemmet.

I slutet av 1800-talet började man hålla tidningar. De första tidningarna här i bygden var Skåningen-Boöfö-tidningen och Lunds Veckoblad. Då började man också köpa böcker. Inom folkundervisningen har bättre skolformer och moderna undervisningsmetoder införts. Högre skolor i Lund bevisas.

De kyrkliga gudstjänsterna är för alls besökta. Dop och begravningningar förrättas i kyrkan. Husförhör förekommer ej. Inga frikyrkliga rörelser finnes inom bygden.